

12. VAAZ, İLAHİ LİTÜRJİ'NİN YORUMLANMASI

“Bu kutsal ev için.....” (12)

(19.12.2021)

Kutsal Liturjide “Selamete ilgili niyazlar dizisini” sürdüren Diyakoz, şöyle der: *Bu kutsal ev ve buraya îman, saygı ve Allah korkusuyla girenler için Rab’be yalvaralım.*

Kutsal Kitap’tan, Tanrı’nın mâbedi ve Rab’bin evi, yalnızca Kutsal Ruh’un içinde yaşadığı vaftiz edilmiş her Hıristiyanın bedenine değil (1 Kor. 3:16; & 6:19) aynı zamanda biz inananların dualarımızı etmek, Kutsal Gizemlerle kutsallaşmak (Tanrı’nın inayetini almak) ve En Yücelerde Olan’a “Ruhta ve hakikatte” tapınmak için toplandığı, Rab’bin ibadetine adanmış özel eve de denir. (Yuhanna 44:24). Kilise de, İbadet evi veya Tanrı’nın mâbedi olarak adlandırılır (1 Kor. 11:22).

Yeni bir mâbedin açılış töreninden itibaren, mâbede (kiliseye) **kutsal** denir, çünkü yalnızca Tanrı’ya ibadet etmek için kutsallaştırmakta ve ibadet dışında kullanılmasına izin verilmemektedir. Aynı zamanda kutsaldır, zira üzerinde Şükran Ayininin sunulduğu Kutsal Sunağa sahiptir. Kutsal Perşembe Ayini’nden, âcil durumlarda Komünyon için sunulan Rabbin Bedeni ve Kanı Kutsal Masa’da bulunan Kutsal Artoforio¹’da muhafaza edilir. Bu nedenle, her Ortodoks Kilisesi’nde Tanrı’nın varlığı süreklidir ve bu kutsal Ev, sayesinde bizim de azizliğe eriştiğimiz kutsallığımızın merkezidir.

Diyakoz’un “*Bu Kutsal Ev için*” dilek duasıyla, Rab’den kutsal mabedimizi yüzyıllar boyunca korumasını ve Tanrı’ya karşı inanç ve derin saygıyla içeri giren inananların doğru dileklerini yerine getirmesini istiyoruz.

Peki bu talepte bu ayırım neden yapılmıştır? Rab’den neden mabede gelen herkesin isteklerini kabul etmesi istenmiyor da sadece iman ve saygıyla girenlerin dileklerini kabul etmesi isteniyor?

Kilisemiz dua ederken de çocuklarına ruhsal olarak rehberlik eder. Kutsal Lütfun koruyucusu olarak Kilise, insanların ruhları üzerinde sihirli bir şekilde müdahale etmez. Bazıları, Pazar sabahı kilisenin önünden geçip, manualialara bir avuç mum dikip, mâbedin kutsal ikonlarına tapınıp ve gittiklerinde, Tanrı’nın önünde görevlerini

¹ *Artoforion: Kutsal Armağanların muhafaza edildiği küçük dolap. Genelde minyatür bir kilise gibi görünen küçük metal bir kutudur. Kutsal Sunağın üstünde bulunan bu gereçte, Kaniyla sulanmış Rab’bin kutsal Bedeni muhafaza edilir. İvedilik gerektiren durumlarda kullanılır. (Hastalara âcilen Komünyon verilmesi vb.) Hastalara verilecek Kutsal Komünyon’un nakli için de ayrıca ufak bir kap mevcut.

yaptıklarını sanıyorlar! Fakat o saatte, İsa Mesih'in Kendisi Şükran Ayini'nin Törenini yönetir, senin için bir gizemli sofrayı hazırlamaktadır ve seni Elçilerine katılmaya davet eder: sana "Alın yiyin", "hepiniz bundan için" diyor ve sen Mesih'e sırtını dönüp gidiyorsun ve Tanrı'ya karşı tutumunun doğru olduğunu mu düşünüyorsun? Mesih'in, önünde Litürji'yi sunduğuna inansaydın, gider miydin?

Kardeşlerim, Tanrı'nın kutsal Evi'ne sadece saygıyla değil, imanla da girelim. En önemli şeyin mumlarımızı yakıp kutsal ikonalara tapınmak olmadığına, ama, örneğin Rab'bin ikonasına tapınarak, tapınmamızı Rab'bin kendisine iade edeceğine tereddüt etmeden inanalım.

Öyleyse, mâbede giren inananlar iki şeye inanmalıdır: Birincisi, imanla dualarında ne dilerlerse, eğer ruhsal çıkarları için ise, onu alacaklardır (Markos 11:24). Ve ikincisi: içinde buldukları mâbed, Tanrı'nın kutsal Evi'dir.

Bu İkincisi, mâbed içindeki tüm davranışlarımızı düzenlemelidir. İtiraf etmeliyim ki rahiplerimiz büyük bir üzüntüyle -özellikle yaz aylarında- kiliseye gidenlere uygun giysilerle mâbede girmelerini tavsiye etmek zorunda kalmaktadır. Erkekler veya kadınlar, denize gidiyormuş gibi Kilise'ye giremezler. Çantasına basit bir elbise ya da herhangi bir şey koyup mâbede giriş yapmadan önce giyinmeyi tasarlasınlar. İbadete giden bazı imanlı bayanların geleneksel adetlere uyararak, vücudunun diğer kısımlarının açıkta kaldığını görmezden gelerek saçlarına mendil attıkları gözlemlenmiştir. Bu, bilgisizlikten kaynaklanmıyorsa, ikiyüzlülüğü ortaya çıkarır. Elçi Pavlus'un "*bir kadın dua ederken başını örtsün*" (1 Korintliler 11:6) tavsiyesinde bulunan ruhu, teolojik bir içerikle donattığı zamanının sosyal ve ailevi algılarıyla ilgilidir. Benzer gelenekler, dünyanın birçok ülkesinde bugüne kadar korunmaktadır. Ancak vücutlarının diğer yerlerini çıplak bırakıp başlarında mendil bulundurmanın yeterli olduğunu düşünen kilise üyeleri, Elçi Pavlus'un yanlarında olmayacağını bilsinler. Ve onlar için, Elçi Pavlus'un tapınmayla ilgili şu uyarısını dikkatle okumaları yararlı olacaktır: "*Kadınların da kendilerini saç örgüleri, altınlar, inciler ya da pahalı giysilerle değil, sade giyimle, edebe uygun ve ölçülü biçimde, Tanrı yolunda yürüdüklerini ileri süren kadınlara yaraşır şekilde, iyi işlerle süslemelerini isterim.*" (1 Tim. 2: 9).

Sevgili kardeşlerim, Ortodoks Kiliselerini, kendimizi kasırgalardan ve fırtınalardan korumak, ruhlarımızı bunalım ve adaletsizliklerden rahatlatmak, çeşitli yaralarımızı iyileştirmek, kendimizi ruhsal olarak yenilemek ve nihai varış noktamız olan Cennet limanına yolculuğumuzu başarıyla sürdürmek adına Kutsal Gizemlerin gücüyle yenilenmek için bu hayatın denizcileri olarak sık sık sığındığımız beş kıtada bulunan sakin limanlara çok başarılı bir

şekilde benzetmişlerdir. Bu nedenle, Rab'den, dünyanın dört bir yanındaki kutsal kiliselerimize giren "inanan, ibadet eden ve Tanrı'dan korkanların" adil isteklerini dinlemesini ve yerine getirmesini tüm kalbimizle dileyelim. Bu bir sevgi borcudur. Amin.